

Artykuł prezentuje analizę toposu prowincji w literaturze polskiej i niemieckiej powstałej po 1989 roku. Mimo odmiennych historycznoliterackich źródeł, [information pills](#) cezura upadku muru berlińskiego wyznacza początek zaskakującej kariery tej figury literackiej, co, zdaniem autorki, ma związek z postkolonialnym profilem literatury po przełomie. Podobnie w badaniach literaturoznawczych i krytyce literackiej: topos prowincji występuje w różnych funkcjach: jako potwierdzenie i źródło tożsamości narodowej (polskie ?kresy? i niemieckie Prusy Wschodnie) oraz próba jej antywspólnotowego, postmodernistycznego przełamania (w twórczości Stasiuka i Tokarczuk) oraz śladu quasi-tożsamości wschodniemieckiej. Postulowany model lektury tekstów dotyczących regionu koncentruje się wokół postaci narratora i kategorii (antropologicznego) punktu widzenia.

ISSN: 1733-165X